

Verslag van de 'First Dutch-Surinam Clinic on Rheumatology and Emerging Infectious Diseases'

R.E. Voorneman

SAMENVATTING

Van 10 t/m 15 februari 2009 verbleven twintig Nederlandse specialisten in Suriname om aan deze tropische clinic deel te nemen. De bijeenkomst was georganiseerd door reumatoloog dr. R.M. van Vugt (VUmc), AIOS interne geneeskunde A. Karimbeg (VUmc) en internist B. Hewitt (Diakonessenhuis, Paramaribo). De Sponsor was de firma Abbott. Door wederzijdse lezingen, patiëntencontact en het bezichtigen van diverse medische instellingen, hebben de deelnemers inzicht gekregen in de verschillen tussen 'reumazorg' in Suriname en Nederland. Duidelijk is geworden dat onze Surinaamse collega's het moeten stellen met veel minder middelen. Ook factoren als verhoogde infectiedruk en de complexiteit van de gezondheidszorg maken het de Surinaamse clinicus lastig. Hieronder een verslag van deze buitengewone clinic.

SURINAME

Suriname is bijna vijf keer zo groot als Nederland en heeft ongeveer vierhonderdvijftigduizend inwoners. 80% van Suriname bestaat uit tropisch regenwoud. Ongeveer 90% van de bevolking woont in het noorden (kustgebied). De overige mensen, voornamelijk indianen en marrons (afstammelingen van de gevluchte slaven), wonen in de binnenlanden. Door de slavernij en later door contractarbeiderschap is er in Suriname een smeltkroes van bevolkingsgroepen ontstaan. De officiële voertaal is Nederlands, maar de meest gesproken taal is het Sranantongo.

GEZONDHEIDSZORG IN SURINAME

Voor een gezondheidszorgverzekering kan men zich verzekeren bij het Staatsziekenfonds, via particuliere bedrijven of via een bedrijfsverzekering. De premies zijn niet voor iedereen op te brengen. Gratis zorg is beschikbaar via een on- en minvermogenskaart. Het verkrijgen van zo'n kaart schijnt lastig te zijn. De binnenlandse bevolking ontvangt gratis primaire zorg vanuit een vijftigtal posten van de Medische Zending. Het

Diakonessenhuis levert de tweedelijnszorg voor deze mensen. Er werken vijftien internisten en twee longartsen in Suriname. Er zijn geen reumatologen. Voor elk bezoek aan de specialist moet de huisarts een verwijfsbrief en/of een garantiebrief (bewijs van verzekering) meegeven aan de patiënt. Met deze procedure hopen overheid en verzekeraars het aantal doorverwijzingen te beperken. De procedure veroorzaakt veel extra administratie, wat de continuïteit van zorg schaadt. Medicijnen worden alleen vergoed als ze zijn opgenomen in de nationale geneesmiddelenklapper, die is afgeleid van de WHO (beperkte)-lijst van essentiële medicijnen.

AANKOMST EN KENNISMAKING MET PARAMARIBO

Lopend over de landingsbaan van 'Johan Adolf Pengel Airport', zie ik overal Nederlandse borden en hoor ik alleen Nederlands spreken. Het voelt aan als een warme thuiskomst. Met de minibus naar het hotel Torarica in Paramaribo. 's Nachts toch maar 'muggenmelk' op, want Paramaribo blijkt toch niet geheel malaria- en denguevrij. 's Ochtends vroeg een korte tropische wandeling via de Palmentuin naar het Onafhankelijkheidsplein en 'De Nationale Assemblee'. Uitzicht op de imposante Surinamebrug. Ook een bliksembezoek aan Fort Zeelandia met kippenvel in de martelkamer en op de plek van de decembermoorden.

HET DIAKONESSENHUIS

Het Diakonessenhuis heeft drie verdiepingen en ongeveer tweehonderd bedden. Het ziekenhuis bestaat uit oude en nieuwe delen. De huiskleuren zijn wit en lichtblauw. Er is één lift, die langdurig stuk is geweest. De patiëntenkamers zijn centraal toegankelijk, maar ook via een brede buitenbalustrade die rondom het ziekenhuis loopt. De afdeling Chirurgie/Interne geneeskunde is volledig vernieuwd, omdat in 2007 een rukwind het dak van de afdeling opeiste. Op de begane grond, rond het overdekte buitenplein bevindt zich de polikli-